

стѣхъ да внесѣ радостны и бѣсели.

ѿд. Санища нѣто самъ вѣрвай, нѣто дрѹгимѹ казѹвай: ако ли са такиѣва нѣкакѣви, ѿ които ти са показѣва нѣкоа добра надѣжда, то на най вѣрнытѣ си пріатели ги ѿбаждай.

ѿе. Оухъ колкѣ ѣ тѣшко да приказвашъ самъ своитѣ си добринѣ, и да сѣдишь да глѹшишь дрѹжината си за да хвалишь славыятъ си родъ, или острѹміето си и премѹдростьта си, и да привождашь мѣртѹоры за това, които са тамъ при тебе! Тогѹ ради нѣто хвали себе си, какѹото са хвалаше оныи Астѹдамасъ, нѣто пакъ поманѹвай нѣщо оѹкорително за тебе си: защо и двѣтѣ тѣа са достѹйни за оѹкорѣніе.

ѿе.